

Hakikat-ı İslâmiyet olan yedi esası

Mehmet Bey: “1- Birinci Şuâ/Dördüncü Âyet-i Meşhure: ‘...altı erkân-ı imaniye ile beraber hakikat-ı İslâmiyet olan yedi esası...’ cümlesinde geçen bu yedi esas nedir? 2- Yedinci Âyet: ‘...998 adediyle Risâletü’n-Nur’un 998 adedine tam tamına tevafukla...’ cümlesinde geçen Risâletü’n-Nur’un 998 adedi nedir?”

I- Bediüzzaman Hazretleri ‘...altı erkân-ı imaniye ile beraber hakikat-ı İslâmiyet olan yedi esası...’ meselesine başka bir eserinde şöyle açıklık getirir:

“İslâmın rükünleri başkadır; hakikat-i İslâmiyetin esasları yine başkadır. Hakikat-i İslâmiyenin esasları, altı erkân-ı imaniyeyle ve esas-ı ubudiyet ki, İslâmın beş rüknü olan savm, salât, hac, zekât, kelime-i şهادet, mecmuunun hülâsasıdır.”¹

Bilindiği gibi imanın altı esası vardır: Bunlar: 1- Allah’ın varlığına ve birliğine inanmak. 2- Allah’ın meleklerine inanmak. 3- Allah’ın kitaplarına inanmak. 4- Allah’ın Peygamberlerine inanmak. 5- Âhiret gününe inanmak. 6- Kadere, kazaya ve ataya inanmak. Başka bir ifadeyle hayrı da, şerri de Allah’ın takdir ettiğine inanmak.

“İslâmiyet hakikati” ise, bu altı temel esasla birlikte “esas-ı ubudiyet” olan İslâmın beş şartı üzerine bina olmuştur. Aynı zamanda bu altı iman esasının yedincisi hükmündedir. Nitekim Kur’ân bize “iman” ve “sâlih amel” gibi iki önemli çizgide vazife yükler: “İman eden ve salih amel işleyenleri altlarından ırmaklar akan Cennetlerle müjdele!”²

Bunlardan iman, altı kolonlu bir temeldir. Salih amel ise bu kolonlar üzerine yükselen baştan başa İslâmiyet binasıdır. İman kolonlarının altısı bir bütündür; parçalanamaz, bölünemez. Bu kolonlardan birisi eksik olursa İslâmiyet binası yara alır.

Peygamber Efendimiz (asm) İslâmiyet binasının da salih amel bakımından beş ayağı bulunduğunu bildirmiştir. Ki bunlar: 1- Şهادet kelimesi getirmek. 2- Namaz kılmak, 3- Zekât vermek, 4- Ramazan orucunu tutmak ve 5- Hacca gitmektir.³

II- Dokuz yüz doksan sekiz rakamı, “Risâletü’n-Nur” harflerine cifir ilmince verilen rakamsal değerlerin toplamını ifade ediyor. Mânâsı, “Allah sözleriyle hakkı ortaya koyar” olan “Ve yuhikkullahü’l-hakka bikelimâtih”⁴ âyetinin geniş işârî mânâsının bu zamandaki hususî işareti Risâle-i Nur’dur ki, bu âyetin cifir ilmine göre harflerinin rakamsal değeri de dokuz yüz doksan sekiz ederek Risâletü’n-Nur’un rakamsal değeri ile tam tamına örtüşüyor. Demek bu âyetin bu zamanda hakikati Risâle-i Nur ile meydana çıkmıştır. Diğer yandan, Risâle-i Nur’un “Sözler” namıyla tanınması ile bu âyette geçen “kelimât” ifadesi de örtüşmektedir. Kelimât, Arapça’da “hak ve hakikate delil olan sözler” demektir. Bu zamanda da hak ve hakikatin delili Risâle-i Nur’dur.

Bu kadar uygunluk rastgele olamaz. Kur’ân’ın, Risâle-i Nur’u teyid ve tasdik ettiğini gördüğümüz âyetlerden birisi bu âyettir!⁵

Dipnotlar:

1- Kastamonu Lâhikası, s. 153;

2- Bakara Sûresi: 25;

3- Buhârî, İman 1; Müslim, İman 22 (....); Nesâî, İman 13, (9, 107-108); Tirmizî, İman 3, (2612).

4- Yûnus Sûresi: 82; 5- Şuâlar, s. 601;